

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/327/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227808
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227808.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi O. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. K., E. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 475,79 eur s prísł, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05. 12. 2013, č. k. 17C/171/2013 - 101, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 82,27 eur, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove trovy odvolacieho konania vo výške 25,58 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vedený vo Z. O., číslo účtu: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, A.: A., VS XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 110,66 € s príslušenstvom do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 64,80 € z toho 6,64 € ako zaplatený súdny poplatok z priznanej sumy a sumu 58,16 € ako trovy právneho zastúpenia navrhovateľa. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 82,27 € do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igor Šafranka.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 475,79 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala zo sumy 110,66 € ako neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zo sumy 365,13 € ako zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti.

Do konania vstúpil dňa 21. 12. 2013 vedľajší účastník na strane odporcu. Dňa 17. apríla 2013 vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, že do konania vstúpil len čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 365,13 €. Uviedol, že zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhol návrh v časti, ktorým si navrhovateľ uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 365,13 € zamietnuť a zvyšok nároku vylúčiť na samostatné konanie. Súd konštatoval, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil

nároky, ktoré súd považoval za samostatné nároky, a to nárok na zaplatenie 110,66 € s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté služby a nárok na zaplatenie sumy 365,13 € ako zmluvnej pokuty za mobilný telefón. Z tohto dôvodu skúmal mieru úspechu účastníkov konania so zreteľom na každý z týchto samostatných nárokov.

Pretože navrhovateľ bol v konaní o nároku na zaplatenie sumy 110,66 € v celom rozsahu úspešný, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď odporcu ako neúspešného účastníka zaviazal na náhradu trov konania.

O nároku na zaplatenie 365,13 € ako zmluvnej pokuty bol v celom rozsahu úspešný odporca, preto vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O. s. p. z hodnoty sporu vypočítanej zo sumy 365,13 €, pretože len pre zaplatenie tejto sumy vstúpil do konania ako vedľajšiu účastník, čo oznámil okresnému súdu.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku o rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a jeho hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytovať právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Pokiaľ by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie.

Navrhovateľ poukázal na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Preto vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci nevedel, o akú právnu vec ide. Preto vzniknuté trovy za právne zastupovanie považuje za účelové a ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporu automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Vedľajší účastník tak to konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení.

Záverom vyjadril stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Napadnuté rozhodnutie žiadal potvrdiť ako vecne správne a priznať náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 365,13 € celkom vo výške 25,58 €.

Poukázal na § 93 ods. 4 O. s. p., keď vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba. Je neziskovou organizáciou zloženou z laikov v oblasti práva a bez pomoci advokátov, ktorých kancelárie súd na to dostatočne priestorovo, materiálne a technicky vybavené, by množstvo spotrebiteľskej agendy, do ktorej boli ešte schopní vstúpiť, nezvládli. Poukázal na článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, podľa ktorého Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva na ochranu ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov ako aj na podporu ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov. Podľa článku 38 Charty základných práv Európskej únie politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Podľa článku 47 Charty základných práv EÚ každý, koho práva a slobody zaručené právom únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti. Taktiež uviedol ustanovenie článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc vyplýva z citovaného ustanovenia a ESLP toto právo opakovane vo svojich rozhodnutiach zaraďuje medzi základné práva. Aj vedľajší účastník účastník, ako občianske združenie zložené z laikov v oblasti práva, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípov „rovnosti zbraní“. K postaveniu združenia ako vedľajšieho účastníka dal do pozornosti najnovší Občiansky súdny poriadok. Komentár, I. diel, druhé vydanie 2012 autorov Števec/Ficová a kolektív. Ich účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna a v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Prax dokazuje, že sociálne a vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie. Sám sa brániť nevie a na advokáta nemá. Nevie, čo je premlčanie a námietku premlčania nevznesie. Preto navrhovateľ ťaží z pasivity a rezignácie spotrebiteľa. Práve táto nečinnosť spotrebiteľa navrhovateľovi vyhovuje. Preto združenie svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľov. Na naplnenie týchto cieľov sú odkázaní na právne služby. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že majú právo aj na advokáta, aj na náhradu trov konania.

Pokiaľ navrhovateľ namieta prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď vedľajší účastník žiada návrh zamietnuť bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu, v tomto konaní námietkou premlčania nevzniesli, čo si zrejme navrhovateľ nevsímol. Poukázal na rozhodnutia, ktorými bola zmluvná pokuta určená za neplatnú, pretože ešte ani dnes všetky súdy žalobu v tejto časti nezamietajú. Pokiaľ im navrhovateľ vytyka, že ich vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, k tomu uviedol, že podania sú len reakciou na povrchné formulárové žaloby. Pre ich vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. je rozhodujúca skutočnosť, že sú právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, a že vstúpili do konania na ochranu práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že pre ich vstup dokonania sa vyžaduje súhlas odporcu, podmienka súhlasu podporovaného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Vstup spotrebiteľského združenia do konania zákon v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. totiž priamo predpokladá. Do konania vstúpili legitímne v súlade so stanovením § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu. Procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nie je možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania z vlastného podnetu. Takýto záver nevyplýva ani z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. februára 2013, spisová značka 3 Cdo 178/2012.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti vo výroku aj odôvodnení správne, preto sa odvolací súd s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Vzhľadom na rozsah odvolania a rozhodnutie v namietanej časti sa odvolací súd nezaoberal správnosťou postupu okresného súdu pri rozhodovaní v ďalších výrokoch vrátane ostatných trov konania.

Na doplnenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd dodáva, že predmetom odvolania sú trovy prvostupňového konania. Prvostupňový súd podľa zásady úspechu vo veci rozhodol správne s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj súdy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia a kde je účastníkom navrhovateľ, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné. K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje premlčaná pohľadávka, čo je bežné, námietku premlčania môže vzniesť len odporca alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že odporcovia nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispeje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný.

Pokiaľ namieta navrhovateľ, že vedľajší účastník by mal byť zo svojej podstaty schopný zastupovať účastníka a nemať sa nechať zastupovať advokátom, odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je veľká firma, skúsená v danej oblasti práva, no napriek tomu sa necháva taktiež zastupovať veľkou advokátskou firmou, i keď to nie je nutné, pretože navrhovateľ túto činnosť vykonáva v masívnom meradle. Je nepochybné aj to, že združenia sú zložené prevažne z laikov, nie právnikov, vzhľadom na masovosť podávaných žalôb voči spotrebiteľom nie je možné, aby združenie, ktoré nie je profesnou organizáciou, plnilo úlohy vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby mohlo na tento účel splnomocniť napríklad advokáta. Je nepochybné, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd k námietke, že možno priznať len účelné trovy, poznamenáva, že prvostupňový súd dostatočne odôvodnil priznanie trov vedľajšiemu, pričom mu priznal len účelné trovy na bránenie práva.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania navrhol nahradiť, preto mu ich súd priznal podľa Vyhl. č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie zo dňa 18. 02. 2004 k odvolaniu navrhovateľa.

Právny zástupca vyúčtoval jeden úkon právnej pomoci vo výške 26,56 eur a 8,04 eura paušál (§ 13a ods. 2 písm. b) cit. Vyhl.), k tomu 20% DPH vo výške 4,26 eura, spolu 25,58 eura.

Odvolaací súd v danom prípade zastáva pri výpočte odmeny za právne zastupovanie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako. Túto úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastalo niekoľko prípadov, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takomto prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Preto odvolaací súd v takomto prípade vychádza z úvahy, že tarifná odmena advokáta za zastupovanie v odvolacom konaní, pokiaľ predmetom je výška priznaných trov, vyplýva z tarifnej hodnoty, ktorá predstavuje výšku namietaných trov konania, pričom tento nárok posudzuje podľa § 10 citovanej vyhlášky, pretože skutočným predmetom konania, v ktorom v danom prípade sa poskytujú právne úkony pomoci, v ktorých advokáti, či účastníci argumentujú, je len výška trov konania. V danom prípade odvolaací súd vychádzal z namietanej hodnoty, ktorou je suma 82,27 eur. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky potom patrí odmena advokátovi vo výške 16,60 eur + režijný paušál vo výške 8,04 eur, spolu 24,64 eur, k tomu odmena DPH 20 % 4,928 eur, spolu by odmena predstavovala 29,57 eur. Vzhľadom na to, že uplatnená suma v súlade s ustanovením § 151 O. s. p. je nižšia, súd priznal trovy odvolacieho konania v súlade s týmto návrhom.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.